

er for en vigtig Mand i Staten, hvormeget man maa sørge for, at Domstolene kunne være beklædte med Mænd, som ved deres Lønning ere uafhængige, i en fri og uophøiet Stilling, for at de gode Kræfter kunne blive dragne derhen til, og saa sætter man her en Mand i en langt simplere Forretningsphære, hvor disse Egenheder kræves i en langt mindre Grad, og giver ham en Løn af 3500 Rd., som omtrent er Midten af det, hvortil man kan komme efterat have tjent længe i denne Domstol! Er der ikke en anden Domstol ved Siden af Landsoverretten, hvor man skulde synes at man maatte kunne finde de Mænd, som nærmest egne sig til at sættes herind? De have lagt for Dagen, at de have juridiske Kundskaber, ere nøie kendte med Forholdene, have tillige ved mange Leiligheder haft med Skifteforvaltningen at gjøre osv., altsaa lagt for Dagen, at de have Indsigt i den Art Forretninger, i denne Forvaltningsgreen, og de komme da til at gjøre et saadant Spring, naar de komme ind i denne Post, at de komme til strax at begynde med 3500 Rd. i Gage! Men der er endnu en anden Ting, som er meget værre, og det er, at den højere Lønning vil blive en Løkkemad for Afslagspersoner, Afslagsvenner; de ville trachte derind, og er man vel tjent dermed? Kan Posten bestyres af en Afslagsmand, saa skal man ikke lønne den saa høit, thi saa kan man faae gode Kræfter for billigere Kjøb; men, skal det derimod være en frisk og sund Mand, skal man ikke stille Lønningen

fra første Dieblif saa høit, at de ikke kunne komme i Betragtning, fordt de komme til at gjøre et altfor høit Spring. Som sagt, lad os ikke her skabe en ny Post, som vi ikke behøve at skabe, og som ved sin hele Stilling ligeoverfor Regjeringen bliver filltet falsk, idet Regjeringen derved kommer til at kontrollere sig selv. Dersom Loven indeholdt en Bestemmelse, som sagde: Statskassen, og særligt Justitsministeren med sin hele Formue, og Statskassen, isald han ikke kan svare dertil, hæfter solidariff med denne Mand for de Feil, der kunne begaaes af Bestyrelsen, og navnlig for Uredelighed og Underslæb og de Tab, som deraf kunne følge, saa kunde man vel sige, at naar Ministeren eller Statskassen skal overtage et Ansvar af den Natur, saa maa Ministeren ogsaa have Ret til at vælge den Mand, som han har meest Tillid til; men han viger tilbage fra dette Ansvar, han har det kun, som i Almindelighed i andre Sager, og Statskassen, saavidt jeg kan forstaae, slet ikke. Jeg troer derfor ikke, at vi i saa Henseende skulle følge Lovforslaget, da det, som man selv siger, ikke er nødvendigt, siden den høitærede Justitsminister kan gjøre det alligevel. Er det en Feil, som jeg troer det er, lad os saa ikke give det en yderligere Bekræftelse, som Ministeren kun vil have, for at vi skulle tage Byrden fra hans Skuldre, og er det urigtigt, hvorfor skulle vi saa gjøre det; lad ham da gjøre det for sin egen Regning.